



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτων απαριθμούντες χρόνον
έδρευόμεν και πάλιν στήν γήν των Παρθενώνων

Χίλια κι' ένακόσκα και δεκακτό,
νάιναι τὸ Ταμείο σ' ἔλους ἀνοικτό.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρόσβιμ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὄκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ἄλλως μέρη—δέκ' ἀφράγκα και 'στὸ χέρι.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντὸς εὐμοίου τοιαυτῆ
ὅτι κωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ἄπορος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Σεπτεμβρίου πρώτῃ
κι' ὀλοένα κρότοι.

Χίλια τριάντα τέσσερα κι' ἀκόμη τετρακόσα,
διανομὴ τοῦ κρέατος και νέα κά'α τόσα.

**Φασουλῆς και Περικλέτους,
ὁ καθένας νέτος, σκέτος.**

Α.

Φ.--Κρέατος διανομὴ... τί χαρά μας, τί χαρά!..
τρέξετε στήν ἀγορά.
Κι' ἡ νηστεία πῶς μ' ἀρέσει
μέσα σ' τὰ δεινὰ τὰ τόσα...
εὐτυχῆς, ὅπου μ' ὑπορέσει
νά τοῦ δάσουν και μιά γχιόσα.

Γιὰ τὸ κρέας νέος σάλος,
τρέχει κι' ἕνας, τρέχει κι' ἄλλος
ἴλιγα κόκκαλα νὰ βρῆ.

Και τοῦ κάνουνε καρτέρῃ
μὲ φρουρῶν ἐννόμων χέρι
χωροφύλακες ἀβροί.

Ἔως πότε πῆναι πιά;
τρέξετε σ' τὰ γασασιά,
και καθεὶς ἄς τραγουδῆ
κρέατα παντοειδῆ.

Ἡ κοιλίστα μας φουσοῦνη μὲ κρεωφαγίας ἐση...
δίνουν κρέας... τί χαρά!..
και τὴν τάξιν ἐπιβλέπει
χωροφυλακῆς φρουρά.

Ἔννομος ἐπιδρομὴ
μὲς σ' τὴν κοσμογαλασία...
κρέατος διανομὴ
και δικαία μοιρασία.

Διανέμουν κοντακιαῖς,
φουσῆκος και κατραπακιαῖς,
φάσκελα λογιῆς λογιῆς.

Νέα λυσσαλέα πάλι,
σχιζονται φουστάνια πάλι,
πέφτουν κῶτσοι κατὰ γῆς.

Χωροφύλακες φρουροῦν,
χωροφύλακες βαροῦν
κατὰ νόμον κάθε φύλο.

Και μ' εὐγένεια πολλή
διαφόρων ἀφαιλοῖ
ξαναλύνονται σ' τὸ ξύλο.



B.

Π. — Μέσα σ'αυτή του κόσμου τὴν ἀντάρα,
 ποὺ βγήκαν μπακαλόγατοι μὲ πλοῦτη.
 ὅστιν ἀγορὰ πηγαίνω μὲ λαχτάρα,
 μήπως εἶδῶ κι' ἐγὼ κανένα μπουτι.

Πέρτω γονατιστός κι' ἀναστεινάω,
 γενναῖοι χοροφύλακες φωνάζω,
 ἔσεῖς τῶν νόμων δογανά μεγάλα
 δοξάζω τὴν ἰσχύν σας καὶ τὴν φρένα σας,
 μὰ δώστε μου κι' ἔμένα μιὰ κοκκάλα,
 ποὺ νὰ συχωρεθοῦν τὰ πεθαμένα σας.

Κι' ἐσπάζανε τριγύρω μου κεφάλια
 καὶ γκάτ καὶ γκοῦπ ἐδοῦλενε λεμποῦτι,
 κι' ὕστερ' ἀπὸ λυγμούς καὶ παρακάλα
 κατάρθωσα κι' εὐρέη κ' ἄλγιο μπουτι.

Ποῖα χαρὰ μ' ἐπέρτωσε τρελλή
 γιὰ τῶν πολλῶν ἀγώνων μου τὸ γέρας,
 ποὺ νόμιζες, καμμένη Φασουλῆ,
 πῶς τῆς Κολχίδος ἦτανε τὸ δέρμα.

Νάβλεπε πῶς μὲ κутτοῦσαν εἰς τοὺς δρόμους οἱ δια-
 [βάταις,
 κι' ἔσκαπτόμουν εἰς τὸν φουρνο νὰ τὸ στελω μὲ πα-
 [τάταις,

Ὅταν ἔξαφνα φρουρός
 ἀμειλίχτως αὐστηρὸς
 μοῦ φωνάζει βρὲ τσιφούτη,
 ποὺ τὸ φῆς αὐτὸ τὸ μπουτι;

Εἰς τὸ σπῆτι μου τὸ πάω,
 νὰ τὸ ψήσω νὰ τὸ φάω,
 πλὴν αὐτὸς μὲ σταματᾷ
 καὶ τὸ μπουτι μου κутτᾷ.

Καὶ καταμειθῆς τοῦ δρόμου
 ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου
 νὰ κι' ἐκείνη, νὰ καὶ τούτη.

Καὶ μὲ δέρνει πύξκα λάζ,
 κι' ἐγὼ δέρνομαι σὰν βιάξ,
 καὶ μοῦ πέρνει καὶ τὸ μπουτι.

Φ. — Γιατί, βρὲ μασκαρᾷ,
 τρέχεις σ'τὴν ἀγορὰ;
 γιατί μὲ τέτοια κρίσι πηγαίνεις σ'τὸ παζάρι;
 δὲν ξέρεις ἀντὶ κρέας ὅτι θὰ φῆς στηλιάρη;

Πολλῶν στερήσεων καιρός,
 ἀλλ' ὅμως πείνας φόρο
 κανέναν δὲν πληρώνει.

Σὰν εἶναι τάξεως φρουρός,
 σὰν ἐξῆ μπάριμπα-ντόρο
 καὶ μπάριμπα σ'τὴν Κορώνη.

Π. — Ἐχω, Φασουλῆ, μεράκι
 φρουρός νόμων νὰ γενῶ,
 γιὰ νὰ τρώω μασκαρᾷ,
 κὰν ἀρνί, κὰν βωδινο.

Κι' ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ νὰ δέρνω
 καὶ ν' ἀρπάζω καὶ νὰ γδέρνω
 κάθε κουνενὲ τομάρι.

Κι' ὅλο ξύλο καὶ φοβέρα,
 ποὺ νὰ μὴ μοῦ λείψῃ μέρα
 μήτε κρέας, μήτε ψάρι.

Φ. — Κι' ἐγὼ σὲ τούτους τοὺς καιροὺς ποὺ δὲν καλο-
 [περνάμε,
 ἀνδροποφάγος ἦθελα, βρὲ Περικλέτο, νάμαι,
 καὶ μέρα νόκτα νάτρωγα κρέας ἀνθρωπινό,
 ὅπου τὸ βροσκεῖς σ'τοὺς τομεῖς ἀφθονο καὶ φθινό.

Καὶ προτιμῶ νὰ τρέφωμαι
 μονάχα μὲ τ' Ἀράπικα,
 παρὰ νὰ περιστρέφωμαι
 γιὰ κρέας σ'τὰ χασάπικα.

Ἄγγελος ὁρμᾶ δρομαῖος ἐκ πολέμου τομέως.

Μέσ' ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς
 καταφθάνω τὸν τομεᾶ,
 ὅπου μάχας τρομερὰς
 μάχεται πληθὺς ἀμαῖα.

Ἴτε πρὸς μεγάλας νίκας
 κι' ἀπελευθεροῦτε θήκας
 τῶν προγόνων τῶν λιμοῦς ἀγογγύστως ἵποστάν-
 [των...

νῦν ἀγῶνες περὶ πάντων.

Ποῖος θῆνης κι' ἐκεῖ πέρα,
 κι' ἐν μιᾷ καὶ μὴν ἡμέρᾳ
 ἀντιστάσεως ἀπούσης.

Χεῖρ φρουρῶν ἀρεμανία
 ἔθραυσ' εὐθραυστα κροναία
 μαχητῶν τῆς πρωτευούσης.

Κι' ἂν κάποιοι πέσουν θύματα συγκρούσεων ἀγρίων,
 νὰ γράψετε σ'τοῦ τάφου των τὸ μᾶρμαρον τὸ κρόνον
 ὅτι γιὰ κρέας κἀνωπας σ'τὰ χασασηὰ γυυροῦσι
 ἐτίναξαν τὰ κῶλα των ἐν ἀγορᾷ πληθούση.